

MANIFEST DE LA COMISSIÓ DE DONES ADVOCADES

25 DE NOVEMBRE DE 2019

Durant els darrers anys, i sobretot arran de les grans vagues feministes dels passats 8 de març, hem vist com la consciència social al voltant de la lluita contra la violència de gènere ha anat creixent entre una gran part de la població. Però a la vegada, aquest 2019 hem hagut de lamentar que hagi estat l'any en que el comptador de dones assassinades per les seves parelles o ex-parelles des de que se'n porta un registre el 2003, hagi passat a ser un numero de quatre xifres.

De la mateixa manera que hem vist com el rebuig a la violència de gènere creix entre una part de la ciutadania, també hem estat testimonis de l'auge de discursos que volen retornar-nos als anys en que es considerava que les agressions a les dones eren un tema exclusiu de l'àmbit privat, eliminant-ne qualsevol referència de l'agenda política i, fins i tot, arribant a fer referència a termes com "ideologia de gènere" per referir-se de forma despectiva a les mesures i lleis que pretenen donar reconeixement a un fenomen que no pot ser considerat res més que estructural i derivat d'un sistema social pervers on les dones encara hem de lluitar cada dia per ser reconegudes en els àmbits social, laboral i personal i per poder gaudir dels nostres drets en igualtat de condicions.

En l'àmbit judicial hem estat testimonis d'algunes sentències que han demostrat una vegada més la importància de la formació en perspectiva de gènere dels operadors jurídics, fent qualificacions del delictes que centren el seu judici en el comportament de les víctimes molt més que en el dels agressors, construint d'aquesta manera una imatge de la dona agredida que s'atengui completament a l'estereotip de víctima submissa i permanentment vulnerable. D'aquesta manera s'ha continuat posant el focus en les dones agredides i no en els agressors, principals culpables de que, un any més, haguem de reivindicar el 25 de novembre com el dia per l'eradicació de totes les violències masclistes.

Cal una nova visió en el món del dret, que entengui que qualsevol contacte sexual no desitjat hauria de ser sempre considerat una agressió, és necessària una modificació d'aquelles lleis que qualifiquen de forma diversa les agressions en funció del grau de resistència de la víctima, responsabilitzant-la a ella de la seva pròpia victimització i no entenent que sovint, el consentiment està molt allunyat del desig.

Així mateix, reclamem que es posi en valor la importància de reconèixer tots i cadascun dels àmbits en els que pot tenir lloc la violència masclista, d'acord amb allò establert a la Llei Catalana del 2008,

ja que sigui a casa, a la feina o en un espai d'oci, la violència de gènere té en tots els casos la mateixa arrel i cal combatre-la de forma conjunta. Per això aquest any volem fer una menció especial a aquelles dones que lluiten per sortir d'aquestes situacions mentre pateixen, a la vegada, d'altres discriminacions, com poden ser les dones amb discapacitat o les dones refugiades, que han de sumar a les seves dificultats vitals el risc de ser víctimes d'aquestes agressions.

Per tots aquests motius, reclamem que es treballi en la formació de tots els operadors jurídics per a que cap agressió masclista quedi impune i perquè des de totes les instàncies es reconegui el valor de les dones que han estat supervivents d'aquests tipus de delictes i es posin els recursos necessaris per acompanyar-les en el seu camí cap a la recuperació plena dels seus drets i la seva qualitat de vida.

Mai més víctimes, mai més callades.

Prou violència contra les dones!